

At der i Spørgsmaalet om Anlæg af private Baner maaske kan blive udvist nogen kommunal Letsindighed, kan naturligvis ikke bestrides. Men for det første er det nu ikke Forudsætningen for det kommunale Selvstyre, at der aldrig maa ske noget galt — tværtimod, naar man vil have, at Folk skal styre sig selv, maa man ogsaa finde sig i, at der en enkelt Gang sker noget galt, ellers er der jo ikke noget Selvstyre i det — og for det andet er der Myndigheder, hvis Op-gave er at imødegaa de allerværste Udslag af kommunal Letsindighed. Der er jo dog baade Amt og Indenrigsministerium, som skal give Samtykke til de Laan, der skal optages ved disse Lejligheder, saa det forekommer mig i alt Fald, at det Hensyn behøver man ikke at hæfte sig stærkt ved i denne Forbindelse.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem udtalte, at jeg havde lovet en Finansplan for disse Baner. Jeg maa nu tilstaa, at jeg i Øjeblikket ikke er rigtig klar over, hvortil det ærede Medlem sigtede. Jeg har en Gang, tror jeg — det er meget længe siden — fremsat den Anskuelse i Folketinget, at jeg vilde søge at tilvejebringe en Finansplan, en samlet Plan over Udvidelsen af vore Statsbaner. Jeg ved ikke, om det er det, det ærede Medlem sigtede til? En saadan Plan skulde altsaa nu i al Beskedenhed foreligge i det Forslag, som her er fremsat om Statsbaner, hvor der dels er en Plan over de i en Aarrække mest nødvendige Udgifter, med en bestemt Udvikling for Øje, dels anvist de fornødne Midler dertil.

Det er rigtigt nok, at det ærede Medlem ofte har kritiseret den Omstændighed, at Statstilskuddene til de private Baner ikke var berigtigede, og har faaet Tilslutning dertil fra alle Sider. Jeg maa bemærke: ogsaa fra min Side, det ærede Medlem kan ikke sige andet, end at jeg fuldstændig har tiltraadt de Anskuelser, han derom har fremsat. Jeg har hidtil kun erklæret mig ude af Stand til at skaffe Midlerne dertil, fordi den finansielle Situation har været af en saa ejendommelig Beskaffenhed, at jeg ikke har anset det for rigtigt at lægge særlig Præssion paa Finansministeren. Nu anerkender det ærede Medlem dog, at jeg forsøger paa at betale af paa „Gælden“, som han kalder det — med Urette, eftersom det jo ikke er nogen Gæld —, men altsaa at jeg dog forsøger at berigtige disse Tilskud,

idet der jo er fremsat ekstraordinært Forslag om 1 Million paa Tillægsbevillingsloven i Aar og 2 Millioner paa Finanslovforslaget, men det ærede Medlem savnede Oplysning om, hvor meget der saa var tilbage. Saa vidt jeg ved, er der, naar de 3 Millioner er betalte, 6 Millioner tilbage, men det er muligt, at det forholder sig anderledes.

Saa omtalte det ærede Medlem i Forbindelse med Forslaget om en Jernbane fra Branden Anlægsbro til Sundsøre Overfartsforholdene fra Hvalpsund til Sundsøre, hvilke det ærede Medlem mente, man snarest muligt burde søge at forbedre. Ogsaa dér er det ærede Medlems Kendskab til de lokale Forhold tilstrækkelig afgørende for ham til at møde med et lokalt Krav, som ganske sikkert ogsaa bør imødekommes, men det er et Eksempel paa, hvorledes de lokale Krav giver sig berettiget Udtryk gennem den lokale Repræsentant, og det er Forklaringen paa, at ikke alle de private Banelovforslag, som forelægges, kan have Tilslutning fra alle Sider, for det er umuligt for andre at kende de vedkommende lokale Forhold. Jeg skal ikke være uvillig til at forhandle om en Forbedring af Overfartsforholdene fra Hvalpsund til Sundsøre, ogsaa i Forbindelse med denne Sag, saafremt det ærede Medlem maatte ønske det.

I alt væsentligt har jo samtlige ærede Ordførere udtalt sig i Tilslutning baade til Privatbane- og Statsbanelovforslaget, naturligvis med den Modifikation, at de vilde forbeholde sig at behandle Enkelthederne i Udvalg, og jeg er ganske klar over, at Lovforslag af en saadan Rækkevidde vil kræve en ikke ringe Udvalgsbehandling. Kun er det mit Haab, at det vil lykkes at faa denne fremmet i et saadant Tempo, at man kan komme igennem Sagen i denne Samling.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kred (Døcker) mente, at man med Rette kunde stille det Spørgsmaal: Hvad Mening er der dog i at fremsætte Lovforslag af en saadan Rækkevidde paa dette Tidspunkt, hvor man maa være klar over, at det er ganske umuligt at bringe dem effektivt til Udførelse? I Fremsættelsen af Lovforslagene ligger der dog ikke blot et Program, saaledes som det ærede Medlem træffende karakteriserede det, men ogsaa Arbejdsmuligheder, som gerne skulde udnyttes, og som man bør udnytte, uanset at man ikke kan komme